

Índex

Índex . Pàg 1

Una mica d'història . Pàg 2-7

Alguns textos bíblics .. Pàg 8-13

Bíblia i sexualitat . Pàg 14-15

Resum .. Pàg 16-17

Bibliografia .. Pàg 18

La moral sexual a l'antic testament.

En els primers versets de les Sagrades Escripures, en el **Gènesi**, llibre que conté la història de la Creació, es troba el conecte que tenia l'Antic Testament respecte al problema sexual. Aquesta noció pot resumir-se així:

- Per continuar la seva obra creadora, Déu ha dotat a la naturalesa humana de la seva capacitat sexual. La voluntat i la intenció del Creador és fer que aquesta força obri.
- Ell beneeix la fecunditat i la procreació. **(Gn. 1,28)**
- La finalitat de l'acte sexual és la fecunditat i la propagació de l'espècie humana.
- La monogàmia és l'ordre i el marc dins del qual ha de desenvolupar-se la vida sexual, segons la voluntat del Creador. A cada home, Déu li ha donat una sola dona. La unió entre ells ha de ser tan amorosa, tan esteta, qque tots dos representin solsament un co; d'on resulta que no poden ser separats. **(Gn. 2, 21-24)**
- El pecat original ha desconcertat la vida sexual, aquesta circumstància s'expressa pel radical canvi d'actitud dels nostres primers pares respecte el un. Abans del pecat original, tots dos, home i dona , estaven despullats, i no sentien vergonya l'un de l'altre **(Gn. 2, 25)**. Després del pecat original, es van avergonyir del seu un i es van cobrir amb fulles. **(Gn. 3,7)**, donant-los Déu les primeres peces de pell per vestir-se **(Gn. 2,21)**.

Entre els israelites, com passava en la major part dels pobles de l'Àsia menor, es considerava com a acció vergonyosa, de deshonra i ridícula el descobrir els òrgans genitals pròpis , així com els de contemplar els d'una altra persona, sobretot si es tractava d'una persona superior.

Doncs bé: els israelites van viure durant llargs períodes de temps amb un estret contacte amb un poble, l'egipci, que segons ens manifesten els seus documents culturals no sentien cap tipus de vergonya davant l'exhibició dels òrgans sexuals.

Tant en la vida pública com en el treball i en els banquets, aquest poble admitia amb molta naturalitat el un de l'home i de la dona i ingènument utilitzava la imatge de les parts genitals com a signes de la seva escriptura,

Com una reacció en contra d'aquesta costum , molts veuen el rigorós concete israelita sobre el un.

També la llegenda de cam, el fill de Noé que no va tenir cap problema en contemplar el cos despullat del seu pare **(Gn. 9,22)**, sembla constituir una altra prova d'aquesta explicació, ja que en les Sagrades Escripures es diu que els egipcis eren descendents de Cam.

El sentit de la vergonya dels hebreus:

Fins a quin punt avorrien els israelites l'exhibició de les parts genitals ens ho demostra el fet de que estaven prohibides les grades a l'altar (**Ex. 20,26**), justificant-se aquesta prohibició que pel fet de pujar-hi es podrien descobrir algunes parts que no es desitjava ensenyar.

Pel mateix motiu, es percep que els sacerdots han de postar pantalons de bot que els arribin fins als genolls(**Ex. 28,42**).

Ezequiel i Oseas afirmen que constitueix la major vergonya descobrir els òrgans genitals i ensenyar-los als altres (**Ez. 16,37; 16,39; 23,18; 23,29, Os., 2,12**). Fins i tot l'expressió descobrir a algú els òrgans genitals s'utilitza en el tercer llibre de Moisès com a sinònim de tenir relacions sexuals. La persona que no porta túnica ja està considerada com a despullada. Per això, Michal, es burla de David quan ballava davant de l'Arca de l'Aliança, reteient-li l'haver-se despulat davant del poble, tot i que anava vestit amb un *efod* de bot, que suposem que era un davantal. (**II, Sam.,6,20**).

Igualment ens sorprén trobar a l'Antic Testament un cas que manifesta el un ritual. Al llibre de Samuel (18,24) es diu que els pofetes, en general, solien llençar les seves vestimentes quan es trobaven en extasi profètic.

Els jueus repudiaven tant el mirar com el tocar els òrgans genitals, i el mateix passa encara avui en molts llocs del món.

És veritat que no trobem a l'Antic Testament la severitat extremada del talmud, segons el qual s'ha de tallar la mà a qui hagi tocat amb ella l'òrgan genital d'un home; i aquesta prohibició s'inclou també el cas d'haver-ho de fer per fer les necessitats naturals.

Sembla que aquesta prohibició del talmud sorgeix d'una interpretació rigurosa de **Deuteronomi (25,11)**, on diu que s'ha de tallar sense pietat la mà de la dona que en una disputa agafi els òrgans genitals de l'home. En el text bíblic es tracta probablement tan sols del cas de contacte amb intenció impúdica o que pugui causar lesió, com es desprén d'una comparació amb les antigues lleis asiries.

En l'època dels Patriarques, es parlava fins i tot d'un contacte ritual dels òrgans genitals. La persona que pronuncia un jurament solemne col·loca la seva mà sobre els òrgans genitals d'aquella altra a qui li fa la promesa, acte que queda segellat per mig d'aquesta acció tan especial (**Gn., 24,9; 47,29**).

Aquesta rigurosa prohibició de tocar no deu basar-se originàriament en pura mojigatería o desdeny cap a lo sexual, sino més bé en un concepte determinat en certa manera per la religió, referent a la força mística de les coses relacionades amb el sexe.

En aquesta mentalitat es basa també la idea, tan estesa per tot l'àmbit antic del Mediterrani i del Pròxim Orient fins a la Índia, segons la qual tot acte sexual permès o involuntari ocasiona una impuressa ritual, opinió que segueix vigent, inclús als nostres dies, entre els pobles primitius.

Virginitat i prostitució

La llei moral d'aquestes civilitzacions es destaca pel molt que accenten les sancions en casos d'aberracions sexuals, per l'alt apreci de la puresa de les doncelles, per la monogàmia com a principi i per el sever càstig de l'adulteri.

Tot això sempre està relacionat amb la idea que una immoralitat de tipus sexual podria portar una desgràcia pública a tot el país.

En els pobles del pròxim Orient hem de suposar una cultura de tipus masculí.

No es conserven troballes artístiques d'aquesta època de transició però en el terreny de moral sexual, aquesta cultura de transició es va caracteritzar per una gran llibertat abans del matrimoni, existint la prostitució de la filla i l'esposa a favor de l'hoste, tot això relacionat amb un sever càstig de l'adulteri en el que inclou a la dona que hagi comés una lleu falta.

¿Quina és, doncs, la moral sexual que ha derivat de totes aquestes ideologies, costums i conceptes?

En primer lloc, ens crida l'atenció aquesta barreja estranya, antiarmònica, del culte a la virginitat amb la costum de la prostitució, totes dues tan extenses. El primer es una reminiscència de la atàvica civilització de base femenina; el segon, es un record brutal del predomini masculí posterior.

Ja la dona sumerida estimava en amb un grau molt alt la virginitat. La llei babilònica enc cita les seves normes i costums. Entre els sumeris, aquell qui seduïa a una jove havia de casar-se amb ella. De la mateixa manera, decreta Moisès que qui violi a una doncella ha de pagar una multa al pare de la víctima, i després ha de casar-se amb ella, sense que pugui divorciar-se mai. Això era degut segurament a la consideració de la jove per la pèrdua de la seva virginitat abans del matrimoni (**Deut. 22,28-29**).

Sembla que aquest alt preu de la virginitat va disminuir posteriorment a Babilònia, per causa de la creixent influència masculina a conseqüència de la barreja de civilitzacions.

Sense cap dubte, guarda amb això una relació el fet de que Lot ofereixi, sense més ni menys, dues filles vergens als sodomites per preservar-les de les relacions homosexuals(**Gn. 19,8**).

Sembla ser que més tard la tendència masculina era encara corrent al poble.

Per altra banda a l'època dels patriarques també era apreciada la virginitat. Així per exemple, es diu de Rebeca: Era una doncella que encara no havia conegut home (**Gn., 24, 16**).

Per altra banda es permet lapidar a una dona que en el moment del matrimoni no sigui verge i que abans hagués comés una imprudència mentre era a la casa paterna (**Deut., 22, 12-21**). Només una verge podia ser esposa del Sumo Pontifici (**Lev., 21, 31**).

En èpoques antigues no s'aïllaven dones noi joves del món exterior. Tractaven amb llibertat completa a les dones com a qualsevol altra persona, i fins hi toyt podien sortir amb homes estranys.

Un estrany contrast entre tots aquest fenòmens, que denoten una altra valoració de la Virginitat, es trobava en la costum de la prostitució- institució molt divulgada en el Pròxim Orient i de la qual s'han mantingut restes fins als nostres dies, sobretot a l'Àfrica del Nord-.

Fins i tot hem de suposar que l'origen de tota prostitució es troba a l'antic Orient, i el curiós del cas és que tenia fins religiosos

El punt de partida s'hauria de buscar precisament en l'alta valoració de la virginitat, encara que aquesta paradoxa ens sembli un absurd.

Per fer un homenatge a la divinitat, s'oferia una apreciada jove verge. Al principi es tractava d'un sacrifici de joves verges i aquest sacrifici es considerava primordial per aconseguir terres fèrtils. Més tard va sorgir la costum de la consagració de les verges, la jove havia d'oferir la seva virginitat als Déus i estava considerada com la noia del déu, per això no podia tenir relacions sexuals amb ningú.

La llei de Moisès prohibeix rigurosament tota classe de prostitució religiosa: *entre les doncelles no n'hi ha d'haver consagrades , ni entre joves, nois consagrats. Per un vot, tu , home , o tu dona no heu de portar diners de la prostitució davant del Senyor, el teu Déu. (Deut., 23, 18–19).*

Al pare se li prohibeix expressament que entregui a la seva filla a l'impudícia.

A més de la prostitució, altres vicis s'ectenien a l'antic Orient, especialment l'homosexualitat, que, en part també era d'indole religiosa, tal com demostra **Deuteronomi (23, 18)** .

La llei mosaica castiga amb la mort als que tenen relacions homosexuals . Aquest càstig es fa servir per tots dos culpables i es prohibeix com a cosa que Déu avorreix de sobremanera la costum de portar vestits d'un altre sexe (**Lev., 20,13**).

Alguns textos bíblics:

(Gn., 1, 28)

Dios los bendijo diciéndoles: Sed fecundos y multiplicaos; llenad la tierra y dominadla, señoread sobre los peces del mar, sobre las aves del cielo y sobre todo viviente que se mueve sobre la Tierra.

(Gn., 2, 21–24)

Entonces Yahvéh–Dios hizo caer sobre el hombre un profundo sopor, y el hombre se durmió. Y le quitó una de sus costillas, y cerró nuevamente la carne en su lugar, y de la costilla que había quitado al hombre formó Yahvéh–Dios la mujer, y la presentó al hombre. El hombre exclamó:

Ésta sí que es hueso de mis huesos

y carne de mi carne

se llamará varona,

porque del varón ha sido tomada,

Por eso dejarà el hombre a su padre y a su mujer y vendrán a ser los dos una sola carne.

(Gn., 2, 25)

Ambos estaban desnudos, el hombre y su mujer, pero no se avergonzaban.

(Gn., 9,22)

Vio cam, padre de Canaán , la desnudez de su padre, y fue a contárselo a sus dos hermanos que estaban fuera.

(Ex., 20, 26)

No subirás por gradas a mi altar, para que no se descubra tu desnudez al subir a él.

(Ex., 28, 42)

hazles calzones de lino que lleguen desde los irñones hasta los muslos, con el fin de cubrir la desnudez de su carne.

(Ez., 16,37)

Por eso, mira: yo voy a reunir a todos tus amantes a quienes agradaste, a todos los que amaste y a todos los que odiaste, los voy a reunir de todas partes contra ti; para mostrarles tu desnudez y así vean todas tus vergüenzas.

(Deut 22, 28–29)

Si un hombre encuentra a una joven virgen no desposada, la toma y yace con ella, y fueros sorprendidos, el hombre que yace con ella pagará al padre de la joven cincuenta quilos de plata , y ella será su mujer, pos haberla desflorado y no podrá repudiarla en toda la vida.

(Gn 19, 8)

Mirad, tengo dos hijas que no han conocido varón, os las sacaré fuera y hacéd con ellas como bien os pareza. Pero no hagais nada a estos hombre, puesto que cobijaron a la sombra de mi techo.

La dona israelita reivindica amb obstinació el dret de portar fills al món:

(Gn., 30, 1–3)

Viendo a raquel que no daba hijos a Jacob, tuvo celos de su hermana , y decia a Jacob : dame hijos o me muero. Jacob se encendió en cólera contra raquel y le dijo: ¿Estoy yo acaso en lugar de Dios , que te ha negado el fruto del seno'

Dijo ella: Ahí tiene a mi sierva Bilhá. Únete a ella ; que dé a luz sobre mis rodillas, y tenga también yo un hijo por ella.

Per això recorre a tota classe de mitjan, els quals no sempre estan conformes amb les exigències de la moral cristiana, com resulta del relat de les filles de Lot:

(Gn., 19, 30)

subió Lot de Sóar y habitó en el monte con sus dos hijas, poque temía habitar en Sóar; vivió en una cueva con sus dos hijas .

L'israelita, fundamentalmet convençut de la legitimitat del acte conjugal en el matrimoni, no sent cap tipus d'inconvenient en parlar de la unió dels dos sexes. Les aventatges de les relacions normals entre esposos legítims es recomanen ingenuament:

(Ez., 24,15)

La palabra de Yahvéh me fue dirigida en estos términos: hijo de hombre. Mira voy a quitarte el encanto de tus hojos; pero no te lamente ni llores ni corran tus lágrimas.

La llei no prohibeix la poligamia , fins i tot la considera normal:

(Dt., 21,15)

Cuando un hombre tenga dos mujeres, la una amada y la otra aborrecida, y ambas, la amada y la aborrecida, le hayan dado hijos, y el primogénito fuere de la aborrecida.

Després del desterrament es manifesta una clara tendència a la monogàmia.

La legitimitat de les relacions conjugals i de tot el que gira al seu voltant es confirma també per l'aplicació simbòlica que els profetes fan del matrimoni per explicar les relacions espirituals entre Déu (com a espos) i el seu poble (l'esposa, unes vegades fidel i d'altres infidel):

(Ez 16, 23)

Nou Testament:

Tot i que algunes afirmacions freqüents, que no s'han demostrat mai, Jesús respecta el matrimoni monogàmic:

(Mt., 19, 4-6)

Él respondió : No habéis leído que el que los creó, desde el principio, *varón y hembra* los hizo? Y añadió *Por eso mismo , dejará el hombre al padre y a la madre, para unirse a la mujer, y serán los dos una sola carne.* De manera que ya no son dos , sino una sola carne. Por consiguiente, lo que Dios unió, no lo separe el hombre

Jesús representa tres punts doctrinals que sobrepassen la mentalitat de l'Antic Testament:

1./ No solament és pecta l'acte dolent, sino també la concupiscència (mirades acompanyades de desig : **Mt 5,28**) ; es tracta aquí d'un desig de diferent naturalesa que auell que consent en desitjar a la

dona d'un altre com una espècie de propietat de fet la malícia resideix al cor.

2./ La virginitat és més perfecta qu el fruit legítim de la sexualitat en el matrimoni (**Mt. 19, 10-12**), ja en l'Antic Testament es va anunciar una doctrina semblant (**Is., 56, 3-5**), però a la pràctica no va tenir èxit entre els israelites antics.

3./ El matrimoni és absolutament indissoluble (**Mt., 19.8**)

(Mt., 19,8)

Él les contesta: Moisés, mirando a la dureza de vuestro corazón, os permito despedir a vuestras mujeres. Pero no fue así desde el principio.

Bíblia i sexualitat

En alguns textos bíblics, com en el de Gn 2, 18- 25;, posa particular interès a assenyalar els següents aspectes:

1r. La necessitat de relació **interpersonal** en l'home. No és cridat , l'home a viure en soletat, sinó en diàleg d'amor interpersonal.

2n. el diàleg d'amor suposa la **igualtat**. Perquè pugui donar-se una relació interpersonal, l'home ha d'estimar un altre semblant a ell; per això la dona és de la mateixa naturalesa i dignitat que l'home, tal com es desprèn gràficament de l'escena de la desfilada dels animals davany Adam. Els animals poden fer companyia a l'home, però no poden entrar-hi en comunió.

3r. El relat de la formació misteriosa de la dona indica la necessitat de la **integració** dels dos éssers per a trobar la complementarietat i totalitat de l'ésser.

4r. el diàleg d'amor busca la **unió** i es realitza en la **unitat**; apareix així el matrimoni com a situació perfecta de l'amor conjugal.

En un altre relat insisteix d'una manera particular en els punts següents: **((Gn. 1,26–28))**

1r. l'home és **imatge i semblança** de Déu. I tot seguit afegeix (literalment): Els creà mascle i femella, és a dir que la sexualitat com a tal és un aspecte integrat d'aquesta semblança que l'home té amb Déu.

2n. El redactor sacerdotal torna a insistir en la **igualtat** cònjuges, en provenir del mateix acte creador de Déu i en compartir el mateix domini sobre la creació.

3r. Però l'aspecte que més crida l'atenció al rector sacerdotal és el de la **fecunditat**.

Resum

- La sexualitat és una realitat bona creada per Déu, és a dir, no té res de sagrat ni diví. El Déu d'Israel és únic i trascendent. Per tant, queden exclosos tots els mites sexuals tan comuns en les religions que encoltaven el poble jueu, especialment a Mesopotàmia.
- El trobament sexual fa de l'home i la dona una sola carn, és a dir, dos éssers complementaris en íntim encontre i unitat creats a imatge i semblança de Déu.
- La sexualitat és la manifestació de l'amor entre l'home i la dona. Aquest amor és fecund, i la sexualitat és cridada a manifestar aquesta fecunditat en procreació. La grandesa d'aquesta queda ben reflectida en Bíblia en els seus models o arquetips: l'amor entre Déu i el seu poble en l'AT i la donació de Crist a la seva Església en el NT.
- Però la sexualitat, com la resta de les realitats de la vida humana, està a l'ambivalència i, per tant, necessita d'una nova llum que la redimeixi de les seves tendències egoistes. Aquesta nova llum la constitueix l'amor proclamat i practicat per Jesús, fet de lliurament, desinterès i servei a l'altre.
- Per a Jesús, el matrimoni ha de reflectir aquest ideal d'amor que existia des del principi i que ens relata el llibre del Gènesi. L'ensenyament de Jesús es col·loca en la línia de voler dur a realització plena la realitat de l'amor tal com és donat pel Creador. Així doncs, la sexualitat queda emmarcada dins del matrimoni i aquest ha de perseguir l'ideal de relació home-dona que ens presenta el relat de la creació. Aquesta és la raó per la qual s'oposa al divorci.
- Tant el testimoni de la vida de Jesús com la seva predicació presenten una nova importància en la realització de la sexualitat humana: el descobriment de la virginitat. L'AT no va conèixer l'ideal de la virginitat, i tanmateix Jesús visqué cèlibe. Aquesta opció de la vida de Jesús no representa cap rebig del matrimoni. Molt al contrari, el matrimoni és una realitat acceptada i beneïda en la seva predicació. Simplement, Jesús mostra amb la seva pròpia vida que l'amor humà es pot viure virginitat, i així ho proposa també com a possible opció de vida per a aquells que s'hi sentin cridats.

Bibliografia

Vida sexual sana / Hornstein Faller Strong/ DAIMON / 1951

Escuela del amor y del matrimonio / Dr. Karsten/ ZEUS/ 1963

El libro de la vida sexual / Lopez Ibor / DANAE / 1971

La Bíblia

Fe i sentit de la vida /Religió Catòlica / CSM /1995

Llibres de religió de E.G.B / edebe/

Bíblia i sexualitat

Pàgina 16